

PŘÍBĚH

Příběh ke čtení

a | Král, který zapomněl na Boha

V Izraeli v Samaří začal vládnout král Achab. Měl být dobrým pastýřem svého lidu, ale místo toho začal dělat věci, které se Pánu Bohu nelíbily. Oženil se s princeznou jménem Jezábel. Ta pocházela z cizího města Sidónu a uctívala boha jménem Baal. Lidé si tehdy mysleli, že Baal dává déšť a úrodu. Jezábel přesvědčila Achaba, aby Baalovi postavil veliký chrám. V zemi se objevily jeho oltáře a mnoho lidí na Hospodina zapomnělo. Někteří si možná říkali: „Budeme věřit oběma – Hospodinu i Baalovi. Pro jistotu.“ Ale Bůh ví, že srdce nemůže patřit dvěma pánům.

b | Odvážný prorok přichází

Do této těžké doby vstoupil prorok Elijáš. Nebyl to král ani voják. Neměl armádu. Měl jen Boží poselství, které měl za úkol předat lidem. Postavil se před krále Achaba a řekl: „Dokud to Hospodin nedovolí, nebude pršet.“ To byla odvážná slova. V zemi, kde všichni věřili, že déšť dává Baal! A déšť opravdu přestal. Nastalo hrozné suché, které trápilo všechny Izraelce. Dny byly horké, pole popraskala, zvířata umírala žízní a lidé měli hlad.

c | Vdova, která dala poslední chléb

Bůh poslal Elijáše do Sarepty. Tam potkal chudou vdovu a jejího malého syna. Sbírala dříví. Měla už jen trochu mouky a oleje. Řekla: „Upeču poslední chléb a pak už budeme jen čekat na smrt.“ Elijáš jí odpověděl: „Neboj se. Upeč nejdříve chléb pro mě. Bůh slibuje, že mouka ani olej nedojdou.“ To znělo zvláště. Proč dát cizinci poslední jídlo? Ale vdova se rozhodla věřit. A stal se zázrak. Každý den bylo dost mouky i oleje.

d | Elijášova modlitba

Prorok Elijáš byl velmi zbožný člověk. Často se modlil k Hospodinu. I my se můžeme modlit různými slovy a větami. Můžeme k Pánu Bohu volat texty, které někdo jiný napsal, můžeme mu zpívat, můžeme si vymýšlet modlitby sami. Elijáš se modlil tak, že k Bohu volal: „...“

e | Výlet do minulosti

Dějiny izraelského národa nebyly Elijášovi cizí. Navazoval na svoje předky, jejichž příběhy dobře znal, tak jako my posloucháme vyprávění svých babiček a dědečků. Mezi Elijášovými předky byl i praotec Jákob. Jákob se kdysi rozhádal se svým bratrem Ezauem, opustil ho a ukryl se u svého strýce Lábana, kde pobýval mnoho let. Během nich si vzal dvě ženy – Ráchel a Leu – a taky jejich dvě otrokyně. Spolu s nimi měl dvanáct synů, ze kterých vzniklo dvanáct izraelských kmenů. My Elijášovi pomůžeme rozpomenout si na jejich jména, která zapomněl.

f | Ohňový zápas na Karmelu

Izrael stále trápilo sucho. Lidé však na Pána Boha pořád nemysleli a uctívali falešného boha Baala. Elijáš tak jednou vyzval krále Achaba: „Pojďme se vším lidem potkat na hoře Karmel. Postavíme hranici dřeva a nejdřív necháme Baalovy proroky, aby svého boha Baala přesvědčili, ať dřevo zapálí. Pak zkusíme totéž s Hospodinem. Uvidíme, který Bůh se ukáže jako pravý!“ Lidé souhlasili, a tak se všichni vydali na Karmel. Baalovi proroci tančili a křepčili kolem ohně, vzývali boha Baala. Elijáš se jim po pár hodinách marného snažení začal posmívat: „Haha, tak kde je ten váš bůh? Třeba někam odcestoval nebo je zrovna na záchodě?!“

~ první pokus o podpal sirkami, neúspěšný ~

Baalovcům to nevyšlo. Všichni se otočili na Elijáše. Ten si nejdřív vzpomněl na svoje praprapradědy, Jákobovy syny, a aby uctil jejich památku, rozložil u dřeva dvanáct kamenů s jejich jmény. Postavil z nich Hospodinu oltář. Poté se modlil: „Bože, ukaž se jako pravý Bůh!“ a ještě mnoho dalších slov.

~ druhý pokus o podpal zapalovačem, snad úspěšný ~

A tak lidé pochopili, že Baal je falešný bůh, a volali: „Jen Hospodin je Bůh!“ A nedlouho potom se spustil obrovský slejvák.

g | Nečekaný strach

Mohlo by se zdát, že všechno dobře dopadlo. Ale když se o tom, že byli Baalovi proroci poraženi, dozvěděla královna Jezábel, poslala Elijášovi zprávu: „Zabiju tě.“ Elijáš, který se nebál stovek proroků, teď dostal z Jezábel obrovský strach. Vydal se na útěk do pouště, aby se před zlou královnou schoval.

Příběh k lepení

a | Král, který zapomněl na Boha

V Izraeli vládl král Achab, který nectil Hospodina, ale falešného boha Baala. Měl manželku Jezábel, která ho k Baalovi vedla. Lidé tehdy na Pána Boha úplně zapomněli.

b | Odvážný prorok přichází – a s ním sucho

Tehdy vystoupil prorok Elijáš a vzkázal Izraelcům: „Dokud to Hospodin nedovolí, nebude pršet.“ Lidé Hospodina Boha nectili, a tak podle jeho slov nastalo obrovské sucho.

c | Vdova, která dala poslední chléb

Bůh poslal Elijáše do Sarepty, kde potkal chudou vdovu. Neměla moc co jíst, ale i s tím málem se s Elijášem podělila. Bůh jim pak dal, aby měli dost jídla na každý den.

d | Elijášova modlitba

Prorok Elijáš byl velmi zbožný člověk. Často se modlil k Hospodinu. I my se můžeme modlit. Elijáš volal k Bohu třeba takhle: „Hospodine, odpověz mi!“

e | Výlet do minulosti

Elijáš navazoval na svoje předky, jejichž příběhy dobře znal. Mezi jeho předky byl i praotec Jákob, který měl dvanáct synů. Ještě se s nimi v příběhu potkáme.

f | Ohňový zápas na Karmelu

Elijáš pozval krále Achaba a Baalovy proroky na horu Karmel. Tam jim řekl, ať jejich bůh rozdělá oheň. Proroci křepčili kolem hromady dřeva, ale nic se nedělo. Elijáš se jim posmíval.

Baalovcům to nevyšlo. Elijáš nejdřív postavil oltář s 12 kameny, jako bylo Jákobových synů. Poté se modlil: „Bože, ukaž se jako pravý Bůh! Hospodine, odpověz mi!“ V tu ránu vzplanul veliký oheň.

A tak lidé pochopili, že Baal je falešný bůh, a volali: „Jen Hospodin je Bůh!“ A protože lidé znovu uvěřili Pánu Bohu, nedlouho poté se spustil obrovský slejvák, jaký vyschlý Izrael dávno potřeboval.

g | **Nečekaný strach**

Když se o tom ale dozvěděla Jezábel, vzkázala Elijášovi, že ho chce zabít. Ten se vydal na útěk na poušť.